

РЕШЕНИЕ

№ 1843

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 95 СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВИОЛЕТА СТ. ПАРПУЛОВА**

при участието на секретаря **ПЕТЯ М. Г.**

като разгледа докладваното от **ВИОЛЕТА СТ. ПАРПУЛОВА**

Административно наказателно дело № 20231110200145 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от С. Д. Е., ЕГН *****, с адрес ***, чрез адв. А. С., със съдебен адрес ***, против наказателно постановление № СО-Т-С-21-04-201/26.08.2021 г., издадено от Заместник-кмет на Столична община за извършено нарушение по чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/. На основание чл. 36, ал. 1 вр. чл. 35, ал. 3 от Наредбата ѝ е наложена глоба в размер на 400 /четиристотин/ лв.

В жалбата се излагат аргументи за допуснати при издаване на НП нарушения на материалния закон и административнопроизводствените правила. Застъпва се, че от страна на АНО не бил изследван въпросът в какво качество е действало лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана - в лично или в качеството на работник/служител на договорно отношение с юридическо лице-работодател. Прави се искане наказателното постановление да бъде отменено.

За проведеното на 03.04.2023 г. открито съдебно заседание страните са редовно призовани. Жалбоподателката се представлява от адв. С., а въззиваемата страна - от юрк. Т..

В дадения ход по същество адв. С. пледира атакуваното НП да бъде отменено по съображенията, изложени в жалбата. Изтъква, че административнонаказателната отговорност е ангажирана незаконосъобразно спрямо жалбоподателката в качеството на физическо лице, доколкото била в трудово правоотношение и осъществявала продажбите в изпълнение на трудовите си задължения по същото, при което е нямала качеството „търговец“ по смисъла на Наредбата. Претендира присъждане на направените от жалбоподателката разноски за адвокатско възнаграждение.

Юрк. Т. прави искане НП да бъде потвърдено. По отношение възражението за неправилно санкциониране на жалбоподателката в качеството на физическо лице застъпва, че е неоснователно, доколкото е ангажирана личната ѝ отговорност на основание чл. 24, ал. 1 ЗАНН, както и съгласно § 3, т. 3 от ДР на Наредбата, препращащ относно легалната дефиниция на понятието „търговец“ към ЗЗП, според който „търговец“ е лице, което

извършва търговска дейност и за чужда сметка.

Като съобрази събраните по делото доказателства и становищата на страните, и провери законността и обосноваността на атакуваното наказателно постановление, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно легитимирано лице и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Доколкото процедурата по връчване на наказателното постановление на основание чл. 58, ал. 1 ЗАНН не е проведена законосъобразно, настоящият съдебен състав прецени, че следва да се приеме като подадена в срок, при което е процесуално допустима. Разгледана по същество, е основателна.

От фактическа страна се установи:

Към 19.05.2021 г. жалбоподателката С. Д. Е. имала сключен трудов договор с „****“ ЕООД за длъжността продавач-консултант. В това си качество на 19.05.2021 г. около 13:50 ч., в гр. София, район „О.“, парк „З.“, на централна алея, предлагала за продажба от името и за сметка на дружеството-работодател палачинки, безалкохолни напитки, минерална вода и други артикули, които били разположени на съоръжение за търговия на открито, представляващо преместваема метална конструкция - щанд, заемащ разгърнат площ от около 5 /пет/ кв.м. публична общинска собственост /паркова алея/.

Съответното обстоятелство било възприето от свидетелката Р. Х. и колегата ѝ Д. Г., старши инспектори в „Столичен инспекторат“ към Столична община. Те се легитимирали пред жалбоподателката и изискали да представи разрешение за ползване на мястото, издадено от кмета на район „О.“. Такова не било представено от Е., поради което Г. ѝ съставила АУАН № 21-04-201/19.05.2021 г. за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/. АУАН бил предявен и връчен на Е., която го подписала без възражения.

Въз основа съставения АУАН и материалите по преписката, при идентично фактическо описание на извършеното нарушение и дадена му аналогична правна квалификация съгласно чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/, заместник-кметът на Столична община издал атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 36, ал. 1 вр. чл. 35, ал. 3 от Наредбата наложил на жалбоподателката глоба в размер на 400 /четиристотин/ лв.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, както следва: гласни - показанията на свидетелката Р. Х., и писмени - заповед № СО-РД-09-2540/12.12.2014 г.; заповед № РД-09-567/20.06.2013 г.; заповед № СО-РД-09-2027/29.11.2011 г.; длъжностна характеристика за длъжността „старши инспектор“ в районен инспекторат към Столичен инспекторат към Столична община; удостоверение изх. № 030202200216929/22.11.2022 г.; трудов договор № 17/15.09.2020 г.; длъжностна характеристика; справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ вх. № 08388203024369/15.09.2020 г.; удостоверение изх. № 030192203872945/06.10.2022 г.; писмо изх. № 987-1/30.01.2023 г. на ТД на НАП Варна,офис Добрич.

Посредством показанията на свидетелката Х. се установиха времето и мястото на извършената проверка и обстоятелството, че Е. била заварена да предлага за продажба описаните в АУАН и НП изделия. Съдът кредитира показанията ѝ като обективни, последователни, логични и лишени от заинтересованост. Посредством тях се изясни, че процесните изделия били предлагани именно за продажба, доколкото свидетелката възприела пряко и непосредствено съответното обстоятелство.

Компетентността на актосъставителя и тази на административнонаказващия орган по

издаване на АУАН и НП съдът прие за установени посредством представените писмени доказателства - заповед № СО-РД-09-2540/12.12.2014 г., заповед № РД-09-567/20.06.2013 г., заповед № СО-РД-09-2027/29.11.2011 г. и длъжностна характеристика.

Посредством приложените копие от трудов договор и справка от НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ се изяснява, че към 19.05.2021 г. С. Д. Е. се е намирала в трудово правоотношение с „***“ ЕООД на длъжността продавач-консултант.

На следващо място, от писмо изх. №987-1/30.01.2023 г. на директора на офис Добрич на ТД на НАП Варна се установи, че „***“ ЕООД има регистрирано фискално устройство на адрес гр. София, район О., парк „З.“, с дата на регистрацията 14.03.2019 г., и за периода от месец март до месец юли 2021 г. има данни за реализиран оборот на посоченото фискално устройство.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42, ал. 1 ЗАНН и 57, ал. 1 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. И двата акта отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, съдържайки описание на твърдяното нарушение и обстоятелствата при извършването му, в това число времето и мястото, на които е осъществено. Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателката. Нередовното връчване на наказателното постановление от друга страна предполага допустимостта на обжалването му в настоящето производство, без да се явява самостоятелно основание за отмяната му, с оглед обстоятелството, че правото на защита е надлежно упражнено.

Предвид това съдът прие, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателката или да представляват формални основания за отмяната на санкционния акт.

Наред с това, въз основа събраната в хода на съдебното следствие доказателствена съвкупност се изясни безспорно, че на процесните време и място е била извършвана търговия на открито по смисъла на чл. 19 НРУИТДТСО върху площ публична общинска собственост, без разрешение за ползване на мястото, издадено от кмета на район „О.“ - възведено като административно нарушение съгласно разпоредбата на чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община.

Въпреки съответните фактически констатации обаче, според настоящия съдебен състав наказателното постановление следва да бъде отменено поради материалноправната му незаконосъобразност. Съображенията за това са следните:

Действително жалбоподателката Е. е лицето, което на посочените време и място - на 19.05.2021 г., около 13:50 ч., в гр. София, район „О.“, парк „З.“, централна алея, предлагала за продажба палачинки, безалкохолни напитки, минерална вода и други артикули от съоръжение за търговия на открито, заемащо площ от около 5 /пет/ кв.м. публична общинска собственост, без разрешение за ползване на мястото, издадено от кмета на район „О.“.

Независимо от това обаче, според настоящия състав отговорността ѝ е ангажирана незаконосъобразно, доколкото не е имала качеството „търговец“.

Съгласно § 3, т. 1 от ДР на Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/, „търговец“ е лице по смисъла на § 13, т. 2 ЗЗП, или всяко физическо или юридическо лице, което продава или предлага за продажба стоки, предоставя услуги или сключва договор с потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор, както и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка. С оглед цитираната легална

дефиниция, не съществува пречка в принципен план да бъде ангажирана отговорността на физическо лице.

Но в случая липсват обективните и субективни предпоставки за това, доколкото, предвид обстоятелството, че Е. се е намирала в трудово правоотношение с юридическото лице, извършващо търговската дейност, именно спрямо последното е било важно изискването на чл. 23 НРУИТДТСО - при осъществяване на търговия на открито да притежава разрешение за ползване на място /по образец/, издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. Предвид това обективната съставомерност на нарушението в случая не е изпълнена спрямо жалбоподателката, респективно и субективната такава, доколкото, като лице, намиращо се в трудово правоотношение с търговеца, от чието име и за чиято сметка е осъществявала продажбите, на Е. не може да бъде вменено задължението да знае дали последният разполага с разрешението, изискуемо съобразно чл. 23 НРУИТДТСО. Доказателства за субективното ѝ знание относно въпросното обстоятелство в хода на производството не се събраха.

Аргументът за ангажиране отговорността на жалбоподателката на основание чл. 24, ал. 2 ЗАНН в случая не може да бъде споделен, доколкото се доказва, че при осъществяване на дейността Е. е действала именно в качеството на работник, и за сметка на „****“ ЕООД, с което имала сключен трудов договор. В този смисъл, Е. безспорно е физическо лице, но правосубектността ѝ като физическо лице - гражданин, се различава от тази, която има като работник/служител в ЮЛ, което реално извършва търговската дейност. Следователно, ако наказващият орган е искал да санкционира с наказание глоба С. Е. в качеството ѝ на работник, извършил административно нарушение при осъществяване дейността на юридическото лице „****“ ЕООД, е следвало съответното обстоятелство да бъде изрично посочено при описанието на нарушението и при цитиране на основанията, ангажиращо отговорността. Наред с това, за да бъде ангажирана отговорността ѝ за виновно извършено административно нарушение, е следвало да се изследва и въпросът дали не са налице основания за приложение разпоредбата на чл. 25 ЗАНН - дали работникът не е действал при условия на изпълнение на неправомерна служебна заповед, дадена по установения ред, при което, и ако заповедта не съдържа очевидно за работника нарушение, последният не носи административнонаказателна отговорност. Всички тези обстоятелства не са изследвани нито от актосъставителя, нито от наказващия орган, при което съответното позоваване едва в съдебната фаза на процеса се явява недопустимо, още повече, доколкото и актосъставителят, и наказващият орган са имали обективната възможност да установят, че Е. към датата на нарушението е имала сключен трудов договор и е действала в качеството на работник на „****“ ЕООД. Обстоятелството, че търговската дейност се е извършвала от името и за сметка на юридическото лице, е било проверимо, доколкото фискалното устройство, намиращо се в обекта, е регистрирано на последното. Игнорирайки го и санкционирайки жалбоподателката Е. в лично качество, като физическо лице, осъществяващо търговската дейност, наказващият орган е приложил материалния закон неправилно. Това обуславя извод за отмяна на атакуваното НП като незаконосъобразно. С оглед изложеното подадената жалба е основателна и следва да бъде уважена.

При този изход на делото е основателна и претенцията на процесуалния представител на жалбоподателката за присъждане на направените разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно изричното право на такова, регламентирано в разпоредбата на чл. 63д ЗАНН. Претендиращият размер от 300 лв. е в законоустановения минимум и не е релевирано искане за намаляването му поради прекомерност, поради което искането следва да бъде уважено в цялост.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 ЗАНН и чл. 63д ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № СО-Т-С-21-04-201/26.08.2021 г., издадено от Д. П. Б. - заместник-кмет на Столична община, срещу С. Д. Е. за извършено нарушение по чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/, за което на основание чл. 36, ал. 1 вр. чл. 35, ал. 3 от Наредбата ѝ е наложена глоба в размер на 400 /четиристотин/ лв.

ОСЪЖДА Столична община **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Д. Е., ЕГН *****, с адрес ***, сума в размер на 300 /триста/ лв. - направени по делото разноси, представляващи възнаграждение за адвокат за осъществено пред настоящата инстанция процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд гр. София в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____